

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

III. Cùm anno 1456. Callistus III. Legatum destinastet in Galliam, Rex Karolus VII. jura regia obtendens noluit ei concedere ut Legati auctoritate uteretur. Insignibus tamen Legati permissus est uti. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

& Imperij Lib. V. Cap. LVIII.

169

aut Universitatum & Academiarum publicarum istius florentissimi regni. Ea de causa, & quia multa interdum continentur in facultatibus Legatorum qua moribus nostris & juri recepto aduersantur, primū Summus Pontifex Regem admonet destinatam se in Galliam Legatum, exempli causa, Ioannem, ut consensum ejus eliciat. Dein, cū Legatus attigit fines Galliae, nuntium mittit ad Regem cum facultatibus suis, ut videre possit an aliquid in illis continetur contrarium Libertatibus Ecclesiae Gallicanæ aut juribus regiis. Quia verò Princeps aliis negotiis occupatus, ista per se examinare non potest, facultates illas mittit ad Parliamentum Parisiense, simul mandans ut eas verificant & actis curia inscribant. Parliamenti verò officium est eas diligenter examinare, adnotare si quid reprehenderint illic interfutum adversus vetustos mores & publicam regni disciplinam; si nihil istiusmodi animadverterint, in acta referre; si verò nonnulla repererint emendatione digna, his decernere non teneri Gallos, adeoque modum peregrinis decretis imponere, quod vulgo dicimus modificare facultates Legati. Tum demum, si Rex permittat, Legatus utitur facultatibus suis sic modificatis & inflexis.

II. Hanc consuetudinem fuisse obseruatam antiquitus jam ostendimus, allatis etiam Bonifacij VII. verbis, qui nobis istam prærogativam auferre conatus est. Ostendamus nunc illud ipsum exemplis posteriorum seculorum, quibus omnino firmatum est illud caput nostrarum libertatum & regiae dignitatis.

III. Anno M C C C L VI. Callistus III. delendo Turcarum imperio intentus Legatum in Gallias misit Alanum Coëtivum Tituli sanctæ Praxedis Presbyterum Cardinalem ad conquirenda pro tuitione Christianæ fidei opportuna presidia & classem adversus immannissimum Turcam ejusque complices preparandum, publicandum quoque literas apostolicas cruciate, & alia magna & ardua negotia. Cū ea legatio decreta fuisse incio Karolo VII. Francorum Rege, ille pro munere suo cavens ne quid res publica detrimenti caperet, literas de legatione Alani publicari in Galliis vetuit, ut Odoricus Raynaldi ait. In literis tamen Callisti ad eum hoc anno datis VII. Kal. Novembr. illud solum continetur, eum in concedenda publicatione literarum cruciate & indulgentiarum difficultem se prebere. Orat deinde Karolum Pontifex obtestaturque per viscera misericordia Dei nostri ut patiatur prædicari subditis & in regnis ac dominiis suis sanctam Domini crucem literasque super hoc editas solemniter

Tom. II.

publicari. Quid ad hæc Princeps? Misso Avenionem Ioanne Bastardo Cantore Ecclesiæ Parisiensis, hæc Legato dicenda mandavit. Regia majestati jus esse repellendi Legatos apostolicæ sedis, nullum porrò Cardinalem vel alium quempiam Legatum à latere ad se venire posse cum insignibus & auctoritate Legati, neque uti posse potestate & auctoritate Legati, in istius juris possessione semper fuisse Karolum & ejus praedecessores Reges Francorum. Nolle se ut Alanus utatur auctoritate Legati in regno ejus. Attamen se id certis quibusdam de causis Alano tribuere, ut ad se accedat, crucemque ante se deferri faciat in regno, sèque Legatum à latere nominet. Ista suscepit Alanus, usurpum se illis pollicitus absque præjudicio juriū Regis & regni ac successorum ejus aut Pragmatica Sanctionis, infecta decernens quæ forsitan contraria facta ab eo forent. Literas ea de re Cantori dedit Alanus apud Avenionem die prima Ianuarij anni sequentis.

IV. Eundem legationis suæ exitum habuisse Julianum Roborem Tituli sancti Petri ad vincula Presbyterum Cardinalem, quem anno M C C C L X X V I. adversus Turcas miserat Sixtus IV. ejus patruus, colligi potest ex verbis Odorici Raynaldi, qui ait illum, præter in Galliis acceptos honores, nullum eorum ob quæ missus fuerat ad votum perdixisse. Scilicet obstitutus Ludovicus XI. Rex Francorum; ne Legatus amplissima potestate instrutus quippiam ageret adversum jura regni & libertates Ecclesiæ Gallicanæ. Satis porrò dignitatē ejus proutum putavit, si magnificè haberetur pro more Legatorum.

V. Eodem anno Sixtus in Galliam misit Nicolaum Sandoninum Episcopum Mutinensem cum amplissima potestate Legati à latere. Iste verò gnarus juriū majestatis & sacrosancta ea esse, Regi Ludovico XI. significare curavit nolle se uti auctoritate sua absque consensu ejus, neque aliquid agere adversus jura regni aut libertates & privilegia Ecclesiæ Gallicanæ, petere propterea ab eo uti se fineret uti potestate & facultatibus sibi à Summo Pontifice concessis. Præterea, idem Nicolaus literas sua manu subscriptas Regi dedit, quibus polluebatur non usurpum se in regno facultatibus suis adversus jura & libertatem regni, nisi quatenus facultates suæ modificatae erant & restrictæ per auctoritatem regiam, quas modificationes & restrictiones idem Legatus suscepit. His ita gestis, Ludovicus literis datis apud Turones die quarta Ianuarij anni sequentis potestatem Nicolao

X

*Probat. Libet.
Ecclesiæ Galliæ cap.
23. §. 1.*

*Odor. Raynald.
al. 1476. §. 1.*

*Probat. Libet.
Ecclesiæ Galliæ cap.
23. §. 4.*